

Sygn. akt IV U 94/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 sierpnia 2019r.

Sąd Rejonowy w Łomży IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSR Urszula Zaleska

Protokolant: st. sekr. sąd. Magdalena Laskowska

po rozpoznaniu w dniu 8 sierpnia 2019r. w Łomży

na rozprawie

sprawy z odwołania **Z. K.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.**

o zwrot nienależnie pobranych świadczeń

na skutek odwołania od decyzji z dnia 27.05.2019r. znak: (...)

Zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że ustala, iż odwołująca się Z. K. nie ma obowiązku zwrotu zasiłku chorobowego z funduszu chorobowego za okresy od 11.11.2015r. do 15.11.2015r. i od 28.10.2017r. do 09.11.2017r. w kwocie 1713,50 (jeden tysiąc siedemset trzynaście 50/100) złotych i odsetek od tej kwoty od dnia doręczenia decyzji.

Sygn. akt IV U 94/19

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. decyzją z dnia 27.05.2019r., znak: (...), na podstawie art. 17, 66 i 68 ustawy z dnia 25.06.1999r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa oraz art. 84 ustawy z dnia 13.10.1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych - odmówił **Z. K.** prawa do zasiłku chorobowego za okresy: od 11.11.2015r. do 15.11.2015r. i od 28.10.2017r. do 09.11.2017r. Jednocześnie organ zobowiązał ubezpieczoną do zwrotu nienależnie pobranego zasiłku chorobowego z funduszu chorobowego za powyższe okresy w łącznej wysokości 1.713,50 zł wraz z odsetkami od dnia doręczenia decyzji do dnia zwrotu nienależnie pobranego świadczenia.

Organ rentowy wskazał, że płatnik składek Urząd Gminy w Z. na podstawie przedłożonych druków zwolnień lekarskich wypłacił odwołującej się wynagrodzenie za czas choroby za okresy: od 28.10.2015r. do 10.11.2015r. i 22.10.2017r. do 27.10.2017r., a za okresy: od 11.11.2015r. do 15.11.2015r. i od 28.10.2017r. do 09.11.2017r. zasiłek chorobowy. Podniósł, że w jego ocenie zasiłek chorobowy wypłacony na rzecz odwołującej się za ww. okresy jest świadczeniem pobranym nienależnie i winien podlegać zwrotowi, ponieważ w wyniku przeprowadzonego postępowania wyjaśniającego ustalono, że w trakcie orzeczonej niezdolności do pracy świadczyła pracę w ramach zawartej umowy zlecenia na rzecz (...) Centrum (...) w P., zatwierdzając w dniach: 03.11.2015r. i 09.11.2017r. rozliczenia miesięczne pracowników.

Z. K. złożyła odwołanie od tej decyzji, zaskarżając ją w całości jako niezgodną ze stanem faktycznym i prawnym. Zarzuciła organowi rentowemu naruszenie art.: 7, 8 i 12 k.p.a. Wniosła o jej uchylenie i zmianę. Podniosła zarzut

przedawnienia roszczenia za okres od 28.10.2015r. do 10.11.2015r. 2015r. w kwocie 453,12 zł. Oświadczyła, że w obu przypadkach zalogowała się z prywatnego komputera na stronę (...) i kliknęła „zatwierdź”. Zdaniem odwołującej się czynności tych nie można uznać za wykonywanie pracy w trakcie zwolnienia lekarskiego. Wskazała, że w ramach swoich obowiązków prawnych, zazwyczaj w miejscu pracy nalicza wynagrodzenie pracownikom i prowadzi obsługę polis na życie. Zaznaczyła, że zdarzyło się jej z domowego komputera zatwierdzić deklaracje sporządzane na potrzeby (...). Stwierdziła, że absolutnie nie traktowała tego jako pracy. Podkreśliła, że nie miała świadomości, że narusza w ten sposób prawo i nie uczyniłaby tego przebywając na zwolnieniu lekarskim po przebytych operacjach (odwołanie k.2-4)

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. wniósł o jego oddalenie i podtrzymał argumentację zawartą w zaskarżonej decyzji (odpowiedź na odwołanie k. 5).

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

Z. K. jest zatrudniona w Urzędzie Gminy w Z.. W ramach powierzonych jej obowiązków pracowniczych jest odpowiedzialna m.in. za naliczanie wynagrodzenia pracownikom i obsługę ich polis na życie. (...) polis odwołująca się dokonuje na podstawie zawartej z (...) S.A. Centrum Operacji Pracowniczych w P. umowy zlecenia. Na podstawie tej umowy została wyznaczona przez pracodawcę do osobistego: sporządzania deklaracji przystąpienia pracowników i członków rodzin, odstąpienia od umów, potrącenia comiesięcznej składki z wynagrodzenia i jej przelania na konta (...), uzgodnień sald na kontach i informowania pracowników o ofertach (...).

W 2015r. w okresie od 28 października do 15 listopada. Z. K. była niezdolna do pracy i przebywała na zwolnieniu lekarskim (dowód: zaświadczenie lekarskie (...) seria (...) - zestawienie zaświadczeń z dnia 30.11.2018r. akta ZUS).

W 2017r. przebywała na zwolnieniach lekarskich w okresach: od 25-27 stycznia, 10 marca, 16-17 maja., 31.maja - 2 czerwca, 22 października - 9 listopada i 29 grudnia (dowód: zaświadczenia lekarskie w tym zaświadczenie za okres od 22.10. do 09.11.2017r. (...) seria (...) - zestawienie zaświadczeń z dnia 30.11.2018r. akta ZUS).

Płatnik składek Urząd Gminy w Z. na podstawie przedłożonego zaświadczenia lekarskiego (...) seria (...) ustalił dla Z. K. uprawnienia i wypłacił na jej rzecz za okres od 28.10.2015r. do 10.11.2015r. wynagrodzenie za czas choroby (w tym za 6 dni pobytu w szpitalu od 28.10.2015r. do 02.11.2015r.) i zasiłek chorobowy za okres od 11.11.2015r. do 15.11.2015r. Natomiast na podstawie druku (...) seria (...) wypłacił ubezpieczonej wynagrodzenie za czas choroby, tj. od 22.10.2017r. do 27.10.2017r. (w tym za 5 dni pobytu w szpitalu tzn. od 22.10.2017r. do 26.10.2017r.) oraz zasiłek chorobowy za okres od 28.10.2017r. do 09.11.2017r.

ZUS Inspektorat w Ł. przeprowadził kontrolę prawidłowości wykorzystania zwolnień lekarskich wystawionych na rzecz Z. K. w latach 2013- 2018. Ustalił, że Z. K. w okresach niezdolności do pracy, tj. od 28.10.2015r. do 15.11.2015r. i od 22.10.2017r. do 09.11.2017r. dokonała w miejscu swojego zamieszkania z komputera w dniach: 03.11.2015r. i 09.11.2017r. zatwierdzenia w systemie informatycznym (...) S.A. Centrum Operacji Pracowniczych w P. rozliczenia miesięcznego ubezpieczenia grupowego pracowników (dowód: pismo (...) Centrum (...) z dnia 21.12.2018r.i 26.03.2019r. k. 25 i 32 – akta ZUS). Organ rentowy ustalił, że podlegała ona dodatkowemu ubezpieczeniu z tytułu wykonywania umowy zlecenia z (...) S.A. Centrum Operacji Pracowniczych w P. i osiągnęła w ww. okresach przychód, który stanowił podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne/zdrowotne/ u płatnika składek Urząd Gminy w Z.. Na tej podstawie stwierdzono, że doszło do nieprawidłowego wykorzystania zwolnień lekarskich i do utraty prawa do zasiłku chorobowego wypłaconego na rzecz uprawnionej za wskazane okresy niezdolności do pracy (pismo organu rentowego z dnia 30.11.2018r. i 15.05.2019r. – akta organu rentowego).

Powyższe skutkowało wydaniem przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. w dniu 27.05.2019r. decyzji odmawiającej Z. K. prawa do zasiłku chorobowego za okresy: od 28.10.2015r. do 15.11.2015r. i od 22.10.2017r. do 09.11.2017r. oraz zobowiązaniem jej do zwrotu nienależnie pobranego zasiłku chorobowego z funduszu chorobowego za powyższe okresy w łącznej wysokości 1.713,50 zł wraz z odsetkami od dnia doręczenia decyzji do dnia zwrotu nienależnie pobranego świadczenia (dowód: decyzja z dnia 27.05.2019r. akta ZUS).

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie tut. Sądu odwołanie jako zasadne, podlegało uwzględnieniu.

Zadaniem tut. Sądu była ocena czy w przedmiotowej sprawie zaistniały przesłanki z 84 ust.1 i 2 ustawy z dnia 13.10.1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2019r., poz. 300) w związku z art. 17 ust. 1 i 3, art. 22 i art. 66 i 68 ustawy z dnia 25.06.1999r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. z 2019r. poz. 645) obligującą odwołującą się Z. K. do zwrotu pobranego przez nią w okresach od 28.10.2015r. do 15.11.2015r. i od 22.10.2017r. do 09.11.2017r. zasiłku chorobowego w łącznej wysokości 1.713,50 zł wraz z odsetkami od dnia doręczenia decyzji do dnia zwrotu nienależnie pobranego świadczenia.

W ustalonym stanie faktycznym sprawy przyjęto za bezsporne, że Z. K. w dniach: 03.11.2015r. i 09.11.2017r. przebywając na zwolnieniu lekarskim dokonała osobiście zatwierdzenia rozliczenia miesięcznego grupowego ubezpieczenia pracowników w systemie informatycznym (...) S.A. Centrum Operacji Pracowniczych w P..

W myśl art. 1 ustawy z dnia 25.06.1999r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa świadczenia pieniężne na warunkach i w wysokości określonych ustawą przysługują osobom objętym ubezpieczeniem społecznym w razie choroby i macierzyństwa, określonym w ustawie o systemie ubezpieczeń społecznych. Zasiłek chorobowy jest świadczeniem z ubezpieczenia społecznego rekompensującym ubytek zarobków utraconych na skutek czasowej niemożności świadczenia pracy z powodu choroby lub innej przeszkody wskazanej w ustawie. Zasiłek chorobowy przysługuje zatem tylko wówczas, gdy choroba uniemożliwia uzyskiwanie dochodu z pracy. Zasadą jest, że wynagrodzenie przysługuje z pracą wykonaną (art. 80 k. p.).

Stosownie do art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 25.06.1999r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa, ubezpieczony wykonujący w okresie orzeczonej niezdolności do pracy pracę zarobkową lub wykorzystujący zwolnienie od pracy w sposób niezgodny z celem tego zwolnienia traci prawo do zasiłku chorobowego za cały okres tego zwolnienia. Z przepisu tego wynikają dwie niezależne przesłanki utraty prawa do zasiłku: 1) wykonywanie pracy zarobkowej w okresie niezdolności do pracy; 2) wykorzystanie zwolnienia w sposób niezgodny z jego celem. Zdaniem Sądu Rejonowego niewątpliwie na podzielenie zasługuje pogląd wyrażony w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 20.01.2005r. I UK 154/04, zgodnie z którym ubezpieczony traci prawo do zasiłku chorobowego w przypadku wystąpienia jednej z dwóch niezależnych przesłanek określonych w powołanym powyżej przepisie. Niniejsza sprawa dotyczy pierwszej sytuacji opisanej w powyższym przepisie.

Jak wynika z dyspozycji art. 84 ust.1 ustawy z dnia 13.10.1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych osoba, która pobrała nienależne świadczenie z ubezpieczeń społecznych, jest obowiązana do jego zwrotu, wraz z odsetkami, w wysokości i na zasadach określonych przepisami prawa cywilnego. Za kwoty nienależnie pobranych świadczeń uważa się: 1) świadczenia wypłacone mimo zaistnienia okoliczności powodujących ustanie prawa do świadczeń albo wstrzymanie ich wypłaty w całości lub w części, jeżeli osoba pobierająca świadczenie była pouczona o braku prawa do ich pobierania (art. 84 ust.2 pkt.1 w/w ustawy), 2) świadczenia przyznane lub wypłacone na podstawie nieprawdziwych zeznań lub fałszywych dokumentów albo w innych przypadkach świadomego wprowadzenia w błąd organu wypłacającego świadczenia przez osobę pobierającą świadczenia (art. 84 ust.2 pkt. 2 w/w ustawy).

W ocenie Sądu fakt zawarcia przez odwołującą się umowy zlecenia z (...) S.A. Centrum Operacji Pracowniczych w P. „na podstawie której zobowiązała się do wykonania m.in. czynności zatwierdzenia listy ubezpieczonych w ramach ubezpieczenia grupowego nie przesądza o tym, iż w spornych okresach utraciła prawo do zasiłku chorobowego i winna go zwrócić organowi rentowemu. Sąd Najwyższy w wyroku z dnia z 02.12.2009r., sygn. akt I UK 174/09 stwierdził bowiem, że obowiązek zwrotu obciąża wyłącznie tego, kto przyjął świadczenie w złej wierze. Może to nastąpić wtedy, gdy ubezpieczona wiedziała, że nie należy jej się takie świadczenie. Dotyczy to zarówno osoby, która została pouczona o okolicznościach, w jakich nie powinna pobierać świadczeń, jak i tej osoby, która uzyskała świadczenia na podstawie nieprawdziwych zeznań lub dokumentów. Sąd uznał, że taka sytuacja w niniejszej sprawie nie miała miejsca. Sąd uznał za wiarygodne twierdzenia Z. K., że nie miała absolutnie świadomości, iż potwierdzając podczas

zwolnienia lekarskiego z domowego komputera deklarację rozliczeniową ubezpieczenia grupowego pracowników , poprzez kliknięcie w przycisk „ zatwierdź” ,iż dokona czynności, która będzie skutkowałą powstaniem obowiązku zwrotu otrzymanych świadczeń. Sąd uznał za polegające na prawdzie jej stwierdzenie, że w takim przypadku nie wykonałaby tych czynności.

W ocenie tut. Sądu organ rentowy nie wykazał istnienia przesłanek koniecznych dla zastosowania art. 84 ustawy systemowej, albowiem podstawą odpowiedzialności z art. 84 ust.2 pkt. 1 w/w ustawy jest pobranie świadczeń w sytuacji, gdy prawo do tego świadczenia ustało, a pobierający się był pouczony o braku prawa do ich pobierania, a z art. 84 ust.2 pkt.2 w/w ustawy jest złożenie nieprawdziwych zeznań lub fałszywych dokumentów albo świadome wprowadzenie w błąd organu rentowego wypłacającego świadczenia przez osobę pobierającą świadczenia. Organ rentowy nie wykazał by odwołująca się złożyła nieprawdziwe zeznania lub fałszywe dokumenty czy też świadomie wprowadziła w błąd organ rentowy oraz ,że pobrała świadczenie za sporny okres pomimo, iż została pouczona o braku prawa do jego pobrania. Podobnie wypowiedział się Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 2 grudnia 2009 r., sygn. akt I UK 174/09, w którym stwierdził, że ubezpieczony nie musi zwracać przyznanego mu zasiłku chorobowego i świadczenia rehabilitacyjnego, jeśli za okres ich pobierania przyznano mu z datą wsteczną emeryturę. Musi jednak wykazać, że nie działał w złej wierze. Odwołująca się tę okoliczność wykazała. W ocenie Sądu, organ rentowy w trakcie procesu nie podważył zaprezentowanych przez nią twierdzeń w tym zakresie.

Sąd po rozważeniu okoliczności faktycznych sprawy nie zaaprobował stanowiska zajętego w sprawie przez organ rentowy, odmawiającego Z. K. prawa do zasiłku chorobowego za wskazane w decyzji okresy i zobowiązującego ją do zwrotu nienależnie pobranego zasiłku chorobowego. Stwierdził, że jest ono nie zasadne. Sąd uznał bowiem dokonane przez odwołującą się czynności w dniach: 03.11.2015r. i 09.11.2017r. za działania o charakterze sporadycznym, wymuszone okolicznościami oraz wynikające z poczucia jej pracowniczego obowiązku. W ocenie Sądu, okoliczność taka może usprawiedliwiać zachowanie prawa odwołującej się do zasiłku. Przy takich ustaleniach Sąd uznał odwołanie za uzasadnione, bowiem nie podzielił stanowiska organu rentowego jakoby ubezpieczona utraciła prawo do zasiłku chorobowego za okres podany w decyzji, z uwagi na wykonanie czynności, które z technicznego punktu widzenia sprowadzały się jedynie do dwukrotnego zalogowania się do portalu informatycznego (...) S.A. i kliknięciu w klawisz celem zatwierdzenia miesięcznej deklaracji rozliczeniowej. Na podkreślenie zasługuje, iż stanowisko Sądu w tym zakresie znajduje potwierdzenie w ugruntowanym orzecznictwie Sądu Najwyższego. Wskazać należy, że w kwestii wykładni pojęcia „wykonywanie pracy zarobkowej” orzecznictwo Sądu Najwyższego przyjmuje wąską wykładnię tej przesłanki utraty prawa do zasiłku chorobowego uznając zasadniczo, że wszelka aktywność zarobkowa (każda aktywność ludzka zmierzająca do osiągnięcia zarobku), w okresie pobierania zasiłku powoduje taki skutek (wyroki Sądu Najwyższego z dnia 5 kwietnia 2005 r., I UK 370/04 (OSNP 2005 nr 21, poz. 342) i 20 stycznia 2005 r., I UK 154/04 (OSNP 2005 nr 19, poz. 307). Jednakże co ma zasadnicze znaczenie dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy, w obecnym orzecznictwie Sądu Najwyższego prezentowane jest stanowisko uznające jednak, że od powołanej powyżej zasady - że pracą zarobkową, której wykonywanie w okresie orzeczonej niezdolności do pracy, powoduje utratę prawa do zasiłku chorobowego lub świadczenia rehabilitacyjnego jest każda aktywność ludzka zmierzająca do osiągnięcia zarobku, choćby nawet polegała na czynnościach nieobciążających w istotny sposób organizmu ubezpieczonego - mogą istnieć odstępstwa uzasadnione zwłaszcza sporadycznym i formalnym charakterem czynności ubezpieczonego lub ich niezbędnością dla kontynuacji działalności gospodarczej. Możliwość uznania, że nie dochodzi do utraty prawa do zasiłku chorobowego, w przypadku aktywności zmierzającej do osiągnięcia zarobku w czasie pobierania tego zasiłku, występuje jednak tylko wówczas, gdy ma ona charakter incydentalny i wymuszony okolicznościami (zob. wyrok z dnia 15 czerwca 2007 r., II UK 223/06, OSNP 2008 nr 15-16, poz. 231). Stanowisko dopuszczające tego rodzaju wyjątki jest już wyraźnie ukształtowane w orzecznictwie (wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z 24 lutego 1999 r., III AUa 1292/98, OSA Warszawa 1999 nr 3, poz. 14 i wyroki Sądu Najwyższego z: 17 stycznia 2002 r., II UKN 710/00, OSNP 2003 nr 20, poz. 498; 7 października 2003 r., II UK 76/2003, OSNP 2004 r. nr 14, poz. 247; 20 stycznia 2005 r., I UK 154/04, OSNP 2005/19/307; 9 października 2006 r., II UK 44/06, OSNP z 2007 nr 19-20, poz. 295; 15 czerwca 2007 r., II UK 223/06, OSNP 2008, nr 15-16, poz. 31; 11 grudnia 2007 r., I UK 145/07, OSNP 2009, nr 1-2, poz. 28; 6 lutego 2008 r., II UK 10/07, OSNP 2009, nr 9-10, poz. 123; 5 czerwca 2008 r., III UK 11/08, OSNP 2009, nr 21-22, poz. 292; 3 października 2008 r., II UK 26/08; 6 maja 2009 r., II UK 359/08).

W ocenie Sądu wykonane przez odwołującą się w dniach: 03.11.2015r. i 09.11.2017r. czynności należy zakwalifikować do czynności mających charakter sporadyczny, incydentalny i wymuszony przede wszystkim okolicznościami . Po pierwsze tylko odwołująca się została wyznaczona przez pracodawcę do wykonania tych czynności i została w tym zakresie przeszkolona. Była jedyną osobą w urzędzie, która posiadała dostęp do programu informatycznego (...), ponieważ dysponowała indywidualnie przydzielonym jej loginem i hasłem. Po drugie jak wynika z treści pisma (...) z dnia 21.12.2018r.(k. 25 akt ZUS) zobowiązała się na podstawie zawartej umowy zlecenia do osobistego wykonywania tego rodzaju czynności. Tym samym zdaniem Sądu nie mogła udostępnić innemu pracownikowi danych potrzebnych do zalogowania, a pracodawca nie mógł zlecić innej osobie wykonania spornych czynności w sytuacji przebywania odwołującej się na zwolnieniu lekarskim. Ponadto zatwierdzenie listy pracowników w systemie było niezbędne dla kontynuacji ich ubezpieczenia. Biorąc pod uwagę zasady doświadczenia życiowego i fakt, że na odwołującą się ciążył obowiązek osobistego wykonania tego rodzaju czynności pracowniczej, w przekonaniu Sądu zachodziła wyższa konieczność wypełniania ciężącego na niej obowiązku służbowego. Sąd przyjął za zasadne stanowisko odwołującej się, że czynność którą wykonała w datach wskazanych w decyzji , była konieczna dla kontynuacji ubezpieczenia pracowników i że Z. K. wykonując te czynności kierowała się poczuciem obowiązku , a nie zarobku, nie mając świadomości, że może narazić się na utratę zasiłku chorobowego. Dlatego też w ocenie Sądu wykonane przez ubezpieczoną czynności zatwierdzenia listy w systemie informatycznym (...) S.A. nie stanowiły pracy zarobkowej i nie były tożsame z nadużywaniem prawa do świadczeń powodującym pozbawienie tego prawa. Sąd uznał, że Z. K. nie posiadała wiedzy i nie była pouczona, iż nie może podejmować żadnej pracy zarobkowej, tzn. nawet takiej polegającej na wykonaniu krótkotrwałej czynności technicznej w systemie informatycznym .

Reasumując, Sąd uznał dokonane przez odwołującą się czynności w dniach: 03.11.2015r. i 09.11.2017r. za działania o charakterze sporadycznym, wymuszone okolicznościami oraz wynikające z poczucia jej społecznego i pracowniczego obowiązku. Okoliczność taka może usprawiedliwiać zachowanie prawa odwołującej się do zasiłku. Przy takich ustaleniach Sąd uznał odwołanie za uzasadnione, bowiem nie podzielił stanowiska organu rentowego jakoby ubezpieczona utraciła prawo do zasiłku chorobowego za okresy podane w decyzji, z uwagi na wykonanie spornych czynności. W ustalonych okolicznościach sprawy należało w związku z tym uznać, że nie doszło do spełnienia przesłanki z art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 25.06.1999r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa, powodującej utratę prawa do zasiłku chorobowego. Sąd w całości przychylił się do stanowiska zajętego przez odwołującą się, dał wiarę jej twierdzeniom , ponieważ organ rentowy nie zakwestionował skutecznie ich prawdziwości ani wiarygodności. Sąd uznał, iż organ rentowy nie ma podstaw do domagania się od odwołującej się zwrotu wypłaconych jej świadczeń z ubezpieczenia chorobowego wskazanych w zaskarżonej decyzji, albowiem nie udowodnił zaistnienia przesłanek z art. 84 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych.

Konsekwencją powyższego było ustalenie w oparciu o całokształt zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego , że Z. K. nie jest zobowiązana do zwrotu pobranego zasiłku chorobowego za okresy wskazane w decyzji z dnia 27.05.2019r. w łącznej wysokości 1.713,50 zł wraz z odsetkami od dnia doręczenia decyzji do dnia zwrotu nienależnie pobranego świadczenia.

Mając powyższe na uwadze Sąd orzekł jak w sentencji, zmieniając zaskarżoną decyzję na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c.